СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 25. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, вівторок, 5-го лютого 1946. No. 25. NEW YORK and JERSEY CITY, Tuesday, February 5, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — 4-0807. Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

ОКОЛИЦЯ СТЕМФОРДУ НЕГОДУЄ НА ПРИМІЩЕННЯ ОСІДКУ ДЛЯ О.О.Д.

Лісиста й горбкувата околиця в повіті Вестчестер, у стейті Ню Йорк і в повіті Ферфілд коло Стемфорду, у стейті Конетикат, вибрана комісією Організації Обеднаних Держав як перше місце для приміщення постійного осідку, мобілізує свої сили у протесті проти такого рішення. Власники фармів і інших земельних маєтків твердять, що вони опиняться скитальцями, коли їм прийдеться відступити свої доми для розбудови столиці світа. Комісія О.О.Д. вже виїхала літаком до Лондону, щоб скласти звіт перед Асамблеєю про свій вибір місця, але за комісією посипалися протести від власників.

Повіти, в яких малаб бути приміщена головна кватира О.О.Д. булиб утратні через те, що будинки О.О.Д. булиб звільнені від податків, Таксамо і ціла земля в околиці 42 кватратових миль, не приносилаб ніякого доходу повітам. Представники обох повітів і губернатори обох стейтів, в яких положена земля, мають зїхатися на обговорення, як усунути труднощі, звязані з рішенням комісії О.О.Д. Федеральний уряд обіцює, що заплатить власникам добру ціну за маєтки, відступлені для вжитку О.О.Д. Це малоб до певної міри злагодити опозицію власників. Ґазети сусідних міст прихильно поставилися до вибору місця, вважаючи за природне, що осідок О.О.Д. повинен бути недалеко такого світового осередку, яким є місто Ню Йорк.

ВАЖНІ НАРАДИ В СТОЛИЦІ НАД НАЛАДНАННЯМ СТРАЙКІВ.

Адміністрація президента Трумана працює понад час кожного дня, щоб наладнати не лише відповідну підвишку для всіх кораблів, обнятих і необнятих страйком, але теж щоб найти спосіб, як дозволити на підвишку цін продуктів, щоб виминути інфляції. Звісно досі, що уряд схиляється до такої формули: Наперед дозволити на загальну підвишку платні робітникам і аж по якімсь часі дати дозвіл підприємцям підвищити ціну продуктів. Ця справа має бути предложена експертами вже впродовж найближчих двох днів, почім мають зійтися представники підприємців, а опісля робітничих юній для одобрення пляну.

НАЦІОНАЛЬНА ҐВАРДІЯ ВСИЛІ 750,000.

Департамент війни плянує зорганізувати правильну Краєву („Національну") Ґвардію всилі 750,000 людей, як це виявила Військова Комісія палати репрезентантів. Пляни Ґвардії вміщені є в тайнім начерку краєвої оборони. Краєва Ґвардія булаб першою оборонною резервою у повоєнних часах. На випадок конечности це булаб перша резервова одиниця, яка булаб готова піти до війни як у краю, так і заморем. Ґвардія має бути готова приспособити велику армію на випадок війни.

ТРАНСПОРТОВИЙ ЛІТАК ПЕРЕЛЕТІВ ПОНАД АМЕРИКУ ЗА ПІВОСЬМА ГОДИНИ.

Східне й західне побережжа Америки віддалене тепер лише простором часу 7 годин і 27 мінут, як це виказує полет транспортового літака Констелейшен, приналежного до підприємства Трансконтинентал енд Вестерн Ер. Літак відбув подорож понад простори Злучених Держав з Борбанк, у Каліфорнії, до Ля Ґвардія Ерфілд під Ню Йорком упродовж згаданого часу з 52 подорожними. Є це скорочення на 4 години часу в попереднім рекорді цеї лінії, добутім в 1940 році. Констелейшен привіз у своїм полеті ґазетярів, репортерів радія й журналів, які висилали звідомлення про місце побуту літака кожної години.

ВЕЛЕС ДОМАГАЄТЬСЯ ПРИДЕРЖУВАННЯ УРЯДОВИХ ОБІТНИЦЬ.

Бувший підсекретар стейту Сомнер Велес у промові по радіо остерігав американський уряд у даванню обіцянок чи приречень заграничним державам. Він обстоює засаду, що кожне приречення треба дотримати, коли Америка хоче мати пошану й довіря у світі. Як приклад він згадав згоду Злучених Держав голосувати на вибір предсідника Організації Обеднаних Держав в порозумінню з Советами. Опісля, правда, Злучені Держави віддали свій голос на норвежця, як це було умовлене, але не підтримували його кандидатури перед іншими державами.

МІСТО ДЛЯ УТРИМАННЯ СТРАЙКАРІВ.

Окружна рада юній Конґресу Промислових Орґанізацій (СІО) в околиці Ню Йорку скликає зібрання в справі домагання, щоб місто переняло на себе утримання страйкарів учасі страйкової округи. Зібрання має одобрити плян акції СІО, щоб вимогти на міськім уряді це домагання.

Українські скитальці пересилають подяку американцям за оборону і підтримку

При кінци концерту, уладженого в неділю, 3. лютого, в Ню Йорку Обеднаним Комітетом у Вашингтон Ирвинг Гайскул для відсвяткування акту Злуки Українських Земель 22. січня 1919 р. явився між зібраною публикою гр. катол. капелян канадійської армії, капітан о. Михайло Горошко, щоб передати свої помічення про життя українських скитальців в Европі. Він відвідав табори, де живуть ці бездомні люди, і від них привіз подяку для всіх американців, які займаються їхньою долею. Зокрема висловив в їх імени глибоку подяку урядови і американцям, які через УНРРА забезпечили їхнє фізичне життя у найскрутнішій хвилині.

Від Українського Центрального Допомогового Бюра в Лондоні привіз о. Горошко подяку обидвом центральним Українським Комітетам в Америці та американцям українського роду, що висилали та висилають поміч українцям в Европі через допомогові українські бюра в Англії, Франції і Італії, бо ці бюра є авторизовані урядами відповідних держав і дають запоруку правильного розділу допомоги поміж найбільше потребуючих.

Про стан українських скитальців подав о. Горошко звідомлення, що це є незвичайно вартісний матеріял, який придержується моралі і вже сама гуманність наказує, щоб цей матеріял втримати при життю. Зокрема звернув шановний гість увагу, що закид, начеб скитальці були націсти, це, казав о. капелян, є простою видумкою ворогів українського народу, які хочуть в такий спосіб винищити ввесь український свідомий елемент, який ще зберігся на чужині. Загал скитальців звісний із свойого ворожого відношення до націстівських варварів і більша частина з них перебула націстівське пекло в таборах або в робітничих відділах. Всі вони відчувають глибоку вдячність для тих, що розуміють їхнє положення і їх ратують.

Саме свято Злуки Українських Земель було дбайливо підготоване. Дібрано добрі сили. Виступав двічи мішаний хор української православної церкви при 14-тій вулиці під управою Осипа Марцинюка, котрий самий ще виказав гарний тенoровий голос у виконанню сольових точок в другій частині концерту. Сольові партії в хорі („Почаївська Божа Матір") виконали Софія Семань Перчишин і Іван Грицишин. Крім мішаного хору виступав теж і жіночий хор з тим самим управителем.

У сольових точках виступила Люба Ковальська з двома піснями, між ними з кантатою Павла Углицького до слів Шевченка „Бють пороги", аранжованою спеціяльно для сопранового соля на це свято. Дуже складний фортепіяновий дострій був у руках піяністки Олі Дмитрів. Нова композиція Углицького викликала дуже симпатичне приняття. З інших композиторів співала солістка ще твори М. Гайворонського. Друга солістка, Лідія Корецька, яка виступила вперше в Ню Йорку після повороту з Парижу, відспівала з успіхом твори Гайворонського, П. Углицького і Д. Січинського. Хорам, сольовим співам Корецької і Марцинишин акомпаніювала пані Марія Гребенецька. Осип Труш запродукував вміло деклямацію „Злука Українських Земель" незнаного автора. Марія Клячко виголосила промову, в якій зясувала Акт Злуки Українських Земель і порівнала його з теперішньою „злукою" під Советами. Д-р С. Демидчук виказував моральні спяг українського народу в змаганнях за врятування свого життя в теперішнім лихоліттю.

Росія, Польща і Югославія проти американської політики супроти скитальців в Німеччині

Кореспондент часопису „Ню Йорк Таймс", Реймонд Денйел, пише до цеї ґазети з Мюнхен, Німеччина, що Американське Мілітарне Управління веде тепер у своїй окупаційній зоні таку політику супроти скитальців, яка викликує підозріння в урядах Советського Союзу, Польщі й Югославії. Він каже, що та політика є того роду, що рахується з можливістю конфлікту між західними демократіями і Росією. Вислідом цеї політики мало би бути те, що формуються військові відділи з деплясованих осіб, головно з поляків і югословян. Кажеться далі, що до американської зони надходить щораз більше число осіб, невдоволених з режімів у Советах, Польщі й Югославії. В тій зоні має вже бути на службі Американської Армії 17,000 деплясованих поляків, а знов деякі ягословяни створили там „Королівську Югославську Армію", що має вже до 10,000 вояків, що ждуть на повалення режіму Тіта в Югославії й поворот короля Петра на престіл. Знов поляки мають бути проти варшавського режіму, а тримати з польською армією ген. Андерса в Італії. Ще кажеться, що всі ті армії є під кермою людей, що „є антисемітами і протисоветськими". До тих мають злітатись з Польщі й Югославії елементи, що „є фашистівського наставлення". Кореспондент стверджує, що ті приділені до американських військ польські й югославські вояки так виглядають, що тяжко їх розріжнити від правдивих американських вояків. Команда Американської Армії каже, що вона потребує того війська для виконування робіт, яких не можуть виконувати американські вояки, бо їх стає з кожним днем щораз менше. Далі каже Команда, що вона не є зацікавлена політичними і релігійними поглядами своїх вояків, то й не має потреби слідкувати за тим серед інших вояків, яких вона наймає для праці. Тим воякам платить Команда місячно від $19.22 для звичайного вояка до $105.98, що є платнею капітана. Вищої ранґи не допускають.

БУДЕ 30,000,000 БЕЗРОБІТНИХ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ!

Але тільки під одною умовою: Якщо станеться це, що заповідають советські ґазети в Москві, розписуючись широко над страйками в Америці, а опираючи свої „обрахунки" на тому, що пише нюйорська, комунізуюча ґазета РМ.

ПРОБУВАВ ПЕРЕСТУПИТИ ПІКЕТОВУ ЛІНІЮ.—Той, що є в середині картини, це Вилйем Ундідж, з Овкленд, Каліфорнія, що як заступник суперінтендента корабельних заводів Бетлегем Аламеда, пробував дістатись до заводів, переступаючи пікетову лінію. Пікетчики схопили його і пхнули в болото.

О.О.Д. ТЕРЕНОМ БОРОТЬБИ МІЖ РОСІЙСЬКИМ І БРИТІЙСЬКИМ ІМПЕРІЯЛІЗМОМ

Советський прокуратор, А. Вишинський, що є теж віце-комісарем заграничних справ, готується до нового наступу проти Британії, а ніби в обороні Греції, так, що найближче засідання Ради Беспеки Обеднаних Держав у Лондоні знов буде повне нових терть. Таке заповідають американські кореспонденти, а рівночасно вияснюють, що це що діється на терені Орґанізації Обеднаних Держав, не є нічим новим у відносинах між Британією і Росією. Це вже тягнеться століттями. А що повторяється тепер, то тільки є доказом, що соціялізм не зміняє ґеоґрафії, коли іде про Анґлію, а комунізм у Росії не міняє політики давних російньких царів, що шукали для Росії виходу до теплих вод, як і опанування Дарданелями і Константинополем, та ще сфери впливів на Середземному морі. Пригадують, що того всього домагався в 1844 році російський цар Микола І., прозваний поетом Тенісоном „холодним москвином" і „варваром з сходу, що поріс у надто велику силу". Він то закликав тоді у Петербурзі британського амбасадора і сказав йому це все просто в очі. А Британія, як знайшлася в скрутному положенню, то навіть приобіцяла Росії Дарданелі та Константинопіль, але як небеспека минула, то за це забула. Тепер, кажуть кореспонденти, Совети говорять і пишуть точно такою самою мовою, якою говорив цар Микола І.

ПРО ЩО ІДЕ РОСІЇ?

Греція, за яку буде іти далі дискусія в Раді Забеспеки Обеднаних Держав, є тільки вступом до претенсій, які буде виставляти Росія. Таке заповідають, кажучи, що Советам тепер іде про те, щоби Британія вицофала свої війська з Греції, бо як так станеться, то комуністи вийдуть з виборів переможцями. А як переможуть в Греції комуністи, то тоді дадуть морські бази Советам. А як там залишаться британські війська, то переможуть монархісти, а ті знов віддадуть стратечіні бази Британії, як це було в минулому. Далі Совети домагаються контролі частинної над Триполісом, Триполітанією і Ерітреєю, хочби під опікою О.О.Д. Ще далі домагаються від Туреччини стратеґічних баз морських в протоках, що лучать Чорне море з Еґейським, а теж і Дедоканезьких островів. Усе це, як стверджують, вдаряє в інтереси Британії, бо зачіпає її „життеву лінію", себто морський шлях, що іде через Ґібральтар, Середземне море та Суезький канал до Індійського океану.

АТАКИ З МОСКВИ.

Советська новинкарська аґенція Тас, як і журнал „Ню Таймс" повели атаки проти Британії ніби голосами „самої Греції" Тас передає розмову з грецькою делеґацією у Советах, яка заявляється за те, щоби Британія забрала свої війська з Греції й попирає становище Сосетів у справі Греції перед О.О.Д. „Ню Таймс" пише, що британці в Греції є загрозою світового миру.

„ТРИЮМФ ЗДОРОВОГО РОЗУМУ".

Так пише московська „Правда" про те, що советсько-іранський конфлікт, що виринув в О.О.Д., віддано до полагоди спірним сторонам: Советам та Іранови. В Раді Забеспеки, пише „Правда", піднесено цей конфлікт „штучно". Крім того Сталін ще вислав телеґраму іранському премієрови „з подякою за його приязні відносини до Советського Союзу".

„ВИДУМКА" ВИШИНСЬКОГО.

Так назвав грецький міністер Стаматіс Меркуріс закиди, піднесені в Раді Забеспеки Обеднаних Держав А. Вишинським проти Британії через Грецію, зокрема, коли він говорив про „терор правих". Як є терор, то це комуністичний, каже міністер.

ГОСПОДАРУЮТЬ ПО СВОМУ.

Совети на німецькій території взялися на спосіб: Ставлять своїх спільників, себто Злучені Держави, Британію та Францію, перед доконані факти. Так вони забрали в Австрії нафтові поля в Цістерсдорф, і так тепер забрали Корабельну Компанію Пароплавби Дунаєм, не зважаючи на британські та американські протести. Ця компанія контролювала в минулому цілу плавбу Дунаєм, коли ішло про торговельні звязки Дунаєм між Австрією, Чехословаччиною, Мадярщиною, Югославією і Румунією. Тепер Совети забрали майно цеї компанії, ніби титулом военного відшкодовання. Та Британія й Америка вважають це тільки за тимчасове розпорядження, повзяте самовільно Советами.

ВИГЛЯДАЄ ЯК ПОГРЕБНИК.

Так описують американські кореспонденти А. Вишинського на нарадах Ради Забеспеки Обеднаних Держав. Кажуть, що вбраний в чорний сурдут і носить чорну краватку.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЯК У ФРАНЦІЇ, ТАК І В ЕВРОПІ!

Кудою Мейн, тудою цілий край.. Так звичайно говорять у нашому краю при президентських виборах, чим хочуть дати до зрозуміння, що як випадуть вибори в стейті Мейн, то так само випадуть вони і в більшости стейтів. Знов у дальшому це означає, яка партія переможе й буде при владі, та які будуть через те вигляди на добробут, на роботи, на зниження чи підвисшення податків, чи цла на заграничні товари і т. п.

В подібний спосіб глядять многі й на Францію в Европі, колиску европейської демократії, що знайшлася тепер у хаосі й переживає величезну крізу, не тільки економічно-фінансову, але теж і духову та політичну. Якщоб Франція — так многі думають — не переборола цеї крізи і не піднесла себе морально й політично, а рівночасно фінансово й економічно, то це означалоб, що в Европі залишилась уже тільки одна сила — Совєти. Та як французька демократія усі ті величезні труднощі переможе, то це буде надією, що переможе згодом демократія і в інших краях Европи. А тим самим буде здержаний похід комунізму і совєтського тоталітаризму, яких поширюванню ніхто не зможе опертись, якщо не зможе йому опертись Франція.

Як знаємо, з уряду тимчасового президента Франції уступив добровільно ґен. Шарль де Ґоль. Давав він собі довгий час раду і в найгірших моментах, коли ішло про визволення Франції спід націстівської окупації, але не зміг вдержатись при владі по визволенню. А не міг вдержатись тому, що проти його програми відбудови Франції станули комуністи, які при останніх виборах дістали з усіх партій найбільше число послів до французького парляменту, чи там Конституанти, що її головним завданням ухвалити нову конституцію для краю, а потім розписати вибори вже на підставі цеї нової конституції. Найбільше поборювали комуністи в програмі де Ґоля те, що він хотів задержати більшу армію і зробити Францію готовою на всякий випадок теж і під воєнним оглядом. Бо так є, що комуністи ведуть тепер у Франції ту саму тактику яку вели до нападу Гітлера, чи тоді, як Гітлер погодився з Сталіном. Вони є за цілковите роззброєння Франції. І маневрують між лівими партіями так, щоби Францію не піднести, але зробити її кінець кінців залежною від іншої потуги, в тому випадку — від Совєтів. Отже розброюють Францію ще й політично, підготовляючи ось так ґрунт під евентуальний комуністичний переворот.

У такому положенню знайшовся тепер наступник ґен. де Ґоля, соціяліст Фелікс Ґуен, людина порядна, що має добру волю зарадити лихови. Але як це зробити, коли видатки за минулий рік виносили 532 міліярди франків, а приходи тільки третина цього; коли хлібна пайка тепер ще менша, як була в часах німецької окупації? Якщо Франція ту крізу видержить і справи сяк так упорядкує, то це буде великим ратунком для неї й цілої Европи. Ратунком перед ще гіршим нещастям — комунізмом.

Юнії як політична сила

Коли президент Труман сказав у розмові з газетярами про страйки, що це є боротьба двох сил, підприємців і робітничих юній, то він повторив те, що є загально знаним. Капіталістична сила є відома, але не так добре знане, що собою уявляє робітнича сила. Та президент визнав, що це „сила". Очевидно сила, що заважує не тільки на робітничому русі, але на цілому суспільному життю, на поливиці цілої держави.

І так воно дійсно є. Нині, як говориться про зорганізоване в юніях робітництво, то вже думається в першу чергу як про політичну силу, яка стає щораз сильнішою і може стати скоро найсильнішою. З цього боку дуже важне, щоби та сила була не тільки великою, але й здоровою, зокрема здоровою у своєму проводі. Нині хочемо обговорити один дуже важний факт в консолідації сил юнійного робітництва, а це поворот провідника майнерської юнії, Джана Л. Луїса до Американської Федерації Праці, разом із „його" юнією.

Тут мимоходом треба стердити, що Луїс, як майнерський лідер, незвичайно багато причинився до признання майнерам людського достоїнства і приличної робітничої заплати і тому не диво, що він є моральним диктатором у майнерській юнії. Під цим оглядом йому належиться повне признання за дбання про майнерські інтереси, хоч можна різно задивлятися на способи, якими він доходив до цих цілей.

Те, що треба тепер на його адресу замітити, то хіба це, що в такій переломовій хвилині, як саме останні робітничі страйки, Луїс поставився проти страйків. Хто слідив за його свідоцтвом, складеним перед конґресовою комісією для студій робітничих відносин у підготові до переведення нових законів, міг завважати, що з його виводами годилися представники підприємців, хоч вони були до нього перед тим ворожо настроєні. Так само його кпини з Конґресу Промислових Орґанізацій за викликання страйку автомобілевих робітників, перед Новим Роком, звернули на себе загальну увагу. Та найзамітніший факт, це саме поворот Луїса до Американської Федерації Праці.

Це не маловажна подія в робітничім русі. Треба пригадати собі, що перед десяти літами Луїс виступив з Федерації і дав підставу до заложення теперішнього Конґресу Промислових Орґанізацій (СІО) якраз при помочи майнерської юнії. Опісля він виступив з СІО разом із своєю юнією і тримав її як самостійну. Впродовж кількох років він висказував намір вернутися назад до федерації, але ставив умову, щоб йому особисто признати місце в Екзекутивній Раді, проти його був президент федерації, Вилйем Ґрін. Аж цього року, на зібранню Екзекутивної Ради в Маямі приняли й Луїса й його юнію й дали йому місце віцепрезидента.

Луїса вважають за спосібну й енерґійну людину, а при тім дуже амбітну. Отже, коли він приступив до Американської Федерації Праці, то це викликало коментарі. Насамперед застановляються, який тепер є уклад сил в робітничих орґанізаціях. З приступленням Луїса до Американської Федерації Праці разом з майнерською юнією всилі 600,000 людей, число членів федерації зросло до 7,500,000. У СІО є тепер 5,000,000, а незалежні юнії нараховують цілий міліон членів. Разом є в Злучених Державах зорганізованого в юніях робітництва 14,000,000. Коли взяти під увагу, що юнійний робітник має й родину, яка залежна від його заробітків, то юнійну силу поширяють знавці на 40,000,000 людей.

Отже з точки цеї сили розбирають теж і значіння юній, а радше юнійних провідників. Здогадуються, що нагла зміна настрою в Американській Федерації Праці супроти Луїса має свою причину в ривалізації між Федерацією й СІО. Тому, що СІО посягнуло тепер по небувалі впливи в американськім політичнім життю, інші юнійні провідники рішили спинити це посягання. Їм не дуже подається, що Сидні Гилман, голова Комітету Політичної Акції при СІО, став членом міжнародної робітничої секції при Орґанізації Обєднаних Держав і тепер поїхав до Німеччини, як представник загального американського робітництва, щоб провірити стан німецьких країв під окупацією. Їм не подобаються дотеперішні впливи СІО, при помочі яких іменовано небіжчика Рузвелта вчетверте кандидатом на президента. Також не дуже радісна для декого вістка, що СІО плянує довести до створення якоїсь „Третьої Партії" в Злучених Державах і накинути американському народови кандидата на президента вже при найближчих виборах.

Це є лише приклади політичних посягань СІО, а властиво провідників цеї орґанізації при помочи зорганізованого у ній робітництва. Американська Федерація Праці це стара робітнича орґанізація. Вона вважає себе за пionіра в боротьбі за робітничі права і тому негодує на те, що розмірно свіжа конкуренційна робітнича орґанізація хоче використати для себе здобутки Федерації. Отже провідники Федерації нагло змякли у своєму наставленню супроти Луїса і приняли його як недавного блудного сина в своїобійми.

Який буде вислід цього, годі передбачити, але й теперішній вислід може подобатися теперішнім провідникам Федерації. Вони вже дістали силу в особі Луїса і в числі членів майнерської юнії. Там, де Федерація має свої юнії в страйку, як от у мясній продукції, Федерація дала наказ членам юнії послухати зазиву президента і вернутися до роботи. Це приневолило теж і членів СІО піти за прикладом Федерації, бо інакше уряд був би зломив страйк.

Нема сумніву, що компромісове наставлення в такім важнім моменті, як загрозливий страйк, зєднає прихильність публики і уряду для Американської Федерації Праці, а з тим і дасть більшу політичну силу її теперішнім провідникам.

Д-р Іван Чинченко, з Полтави, Україна.

Про українських скитальців

(Надіслане американським вояком до „Свободи").

Один американський ґенерал випадково чи пляново заїхав до одного із чужинецьких таборів у м. Кемптен, в Баварії і натрапив на неймовірний галас в таборі. Люди кричали, верещали нелюдськими голосами, дехто гістерично сміявся. Було кілька жертв ізза самогубств через повішення і отроєння, а одна жінка кинулася з вікна третього поверха і так закінчила своє життя. Це була відповідь на заяву команданта табору, ґенерала Г. (старого еміґранта), що згідно з наказом американських військових властей, всі ті, що походять з земель совєтської Росії мусять вернутися до Совєтського Союзу.

Відвідуючий американський ґенерал був цим дуже здивований і запитався провідних скитальців: „Чому ваші люди не хочуть вертатися на батьківщину? Я спостерігав" — каже ґенерал — „що всі інші чужинці, як бельґійці, французи, голяндці, норвежці і загалом усі ті народности, що їх силоміць вивезено на працю до Німеччини, були веселі й життерадісні, коли їм проголошено, що вони можуть вертатися в рідні сторони. А коли це обявити людям із совєтської Росії, то в них усіх подібна відповідь, як ваша". Коли кілька свіжо прибувших до табору еміґрантів із совєтської імперії пояснили ґенералови, що там страшний терор і пригадали на події з 1937 року, то американський ґенерал тільки раменами здвигнув, а один із офіцирів, які супроводжали ґенерала, сказав: „Не розумію! Там-же демократія. Треба поїхати туди, вибрати кого іншого на місце Сталіна і не буде терору". Коли йому пояснили, що демократія в совєтській Росії це лише демаґоґія, а з демократії там і сліду нема, лише є звичайна крівава диктатура, тоді американський ґенерал заявив, що силою нікого до Совєтського Союзу повертати не будуть. Тоді на подвірю табору зчинився галас ще більший ніж перед тим, але це вже був не крик переляку, а крик радости. Миттю позривали люди всі квіти, які були на квітниках, а як ще були які квіти в декого в кімнаті, то всі вони разом опинилися на авті американського ґенерала. Колиж ґенерал усів на авто, то люди піднесли авто вгору і несли яких 20—30 метрів на руках.

Отже чому то бувші громадяни совєтської Росії так бояться повороту до цього краю? Чому вони зараз поневіряються на чужині поміж такими немилосердними людьми як німці, які самі винуваті в їхньому горю? Ось причини:

Перша: люди налякані терором. Адже нема такої родини в Україні, щоб або когось з рідних або із близьких кревних не заарештовано і більшість арештованих безслідно зникло. Наприклад, в такому місті як Кременчуг на Дніпрі із 70,000 населення у самім лише 1937 році заарештовано 5,000 осіб і майже ніхто з них не повернувся. У такому сільському районі (повіті), як Лохвицький, на Полтавщині, із 6,000 населення в 1937 році заарештовано 500 осіб. Арештували людей за те, що проявляли на словах невдовілля з тяжкого матеріяльного стану. А таких людей, як редакторів газет і журналів, які лише могли колись виказати своє невдовілля тому, що розуміли справу, отже могли бути небезпечними, то таких арештували без причини. У 1937 році заарештували всіх колишніх студентів високої ветеринарійної школи за те, що вони в 1934—35 році **урядово** виїздили в Афґаністан і в Персію на закупівлю коней. В 1937 році загалом виарештували всіх, хто лише діставав листи зза кордону, бо всіх їх вважали за шпигів!! Дуже багато інших прикладів можнаб навести. Як тільки в р. 1941 німці розпочали війну і червона армія в перших днях не витримала натиску німців і червоноармійці мусіли тікати, Сталін видав наказ, щоб усі палили хліб (посіви) на пні, палили свої хати і тікали на схід. Звичайно, що таких, які відважились би пустити з димом своє, вже й так жалюгідне, майно й іти, не знати куди, майже не було. Отже, коли німці відступали, такі люди тікали, боячись розправи з аґентами НКВД.

Друга категорія — це ті, що не хотіли йти до большевицького війська, бо не мали за що воювати; були голодні й босі, працювали „від зорі до зорі", а тепер, коли німці тікали, то вони теж тікали, хоч добре знали, що німці трактують їх гірш худоби. Та тікали не з німцями і не до Німеччини, але „у світ за очі".

Третя катеґорія — це колишні воєннополонені. Вони теж боялися розправи з НКВД, бо Сталін заявив, що він не має полонених, лише зрадників. Червоноармієць, на думку Сталіна, не повинен здаватися живим у полон. Коли положення безвихідне, він повинен самий застрілитись!!

Четверта катеґорія — це так звані „добровольці" німецької армії. Та як німці вербували „добровольців", наведу лише один приклад, а читачеви стане це зрозумілим:

У Єлисаветграді, на Херсонщині, в казармах бувшого 43 піхотного полку совєтської армії, німці уладили табор воєннополонених. У казарми поназганяли повно полонених, потім вивели на подвіря і запиталися, хто впишеться добровольцем проти большевиків. Ніхто не заявився. Тоді позаганяли всіх полонених до кімнат, позачиняли вікна й позатемнювали і через дві доби не випускали на подвіря. Не дали ні їсти, ні пити, а потім знову вивели на подвіря. Коли знову проголосили запис „добровольців", тоді зголосилося до 40%, а решту ще таки мучили, але, чи що з них вимучили, автор оцих рядків не знає. Для НКВД навіть така звірська поведінка німців не була оправданням, отже багато таких „добровольців", з перестраху перед НКВД, відмовилися повертати в совєтську Росію.

Або такий приклад: Коли німці тікали з України, то спеціяльні заґони Гітлерових прибічників — „шуцштафлів" спеціяльно „полювали" на мужчин. Одну таку ґрупу спійманих привезли до Німеччини. Прийшли до них шуцштафлі з одним російським старим еміґрантом-офіциром, котрий запитався, хто добровільно „запишеться" воювати проти большевиків. Ніхто не зголошувався. Тоді цей російський офіцир заявив, що ці зловлені теж большевики-комуністи і що їх треба вистріляти. Потім причепився до одного юнака, злаяв його за те, що не впишеться і вибив по обличчі. Після того перейшов поміж рядами, вибрав самих здорових хлопців і так завербував кілька соток. Їх усіх по 10-20 чоловіків розпреділили поміж німецьких салдатів і післали на фронт.

Пята категорія — це ті люди, що насильно вигнані німцями з рідних земель, коли німці відступали. Перед фронтом спеціяльні СС. (шуцштафлі) їздили по містах і селах і виганяли всіх людей. Військові

(Докінчення на стор. 4).

СЛОВЯНСЬКІ ЛОВИ ТА НАРОДНЯ ВДАЧА

1)

Рівно 100 років тому якийсь багатий француз вибрався на лови на українські землі, польські та російські. На ловах він зустрічався з різними людьми і приглядався їх звичаям. З того, як деякі поводилися, він робив загальні висновки. Один із наших молодих дослідників переглядаючи старі французькі журнали знайшов в одному з них цікаву статтю під заголовком „Лови в Росії, Польщі та країні козаків". Цей журнал звався оригінально „Злодій. Газета французьких часописів". Стаття перекладена з ч. 20. з 16 травня 1838 р. Для пояснення слід зазначити, що замість терміну „Україна", вживаного часто тодішніми французами, вживали теж нераз назви „земля козаків". Стаття підписана криптонімом **М. С.**

„Лови, це не тільки заняття, це справжня необхідність для словянських панів, як балі і театри для парижан; це мініятурна війна і то війна, получена з правдивою приємністю. Я маю на думці ті великі лови, де маємо численне товариство і де воно по трудах дня засідає до веселого бенкету.

Справжній словянин, себто шляхтич чи селянин, живе на селі. Міста заселені трохи не самими німцями та жидами і коли сьогодні деякі елеґанти, смішні малпувальники французьких і англійських звичаїв, пробують перебувати зиму в містах, то це деґенерати, в яких загинула первісна вдача; бо, як каже одна російська думка — словянин вірний образ своїх предків, привязаний коренем до батьківської хати і покидає її тільки тоді, коли вимагає цього служба для рідного краю, процесу у суді або потреба бути на ярмарку. Щож мав би він робити у своїй башті Лектура — це якби найсмаковитші страви, які вкінці набридатють, коли їх не змінювати; а зрештою, він не хоче завдячувати свій розум авторам мертвим або живим. Коли ви йому говорите про промисл і спекуляцію, він відповість вам: Бог дав мені родючу землю, я орю, сію і живу з того, що дає мені мій ґрунт.

Тож коли прийде осінь, коли поставлять волів на зимівлю, словянський пан мусить доконче полювати, щоб мати заняття; але найсильніша спонука їхньої пристрасти до ловів, це її надмірний нахил до пишности. Пан, який має лише пять або шість сіл, може щодо стопи, на якій тримає він свій дім, рівнятися з малим німецьким володарем. Вони нехтують одягами та балями; це надто по міщанському, по скупарськи для них. Від коли їм не вільно утримувати війська, вони не вміють обійтися без ловецьких причандалів, без псарників, верхових коней і собак. Ніби якийсь князь у супроводі свого двора, словянський пан виїздить з численним почотом мисливих і воюватиме може проти... зайця; але чи справа у тоу проти якого ворога? Увесь його почот послушний йому на один його знак і він щасливіший мабуть від кокетки, яка здобула перлу Клеопатри; бо перлу можуть оцінити тільки знавці; тоді як пишнота кидається в очі всім, осліплює, пориває — і людська пиха задоволена.

Додайте до цих причин войовничі звички та національні забобони. Хто переїде всі словянські країни в день св. Михайла, напередодні Різдва, той почує лише звуки рогів, гавкіт, стріли рушниць; він побачить тільки дику звірину в розтічі, собак і коней, які у свому невгамовному бігу доторкають животами полевих трав. Немов би якийсь шал огорнув тварин і людей. По селах жінки, діти, старі діди біжуть гурмою на дорогу, кудою проїздитимуть мисливі, з шумом та метушнею, що їх годі змалювати. Але чому? Тому, що в день св. Михайла, це день відкриття ловів, загальний поклик ловців до зброї і що кожний добрий словянин там вірний звичаям своїх батьків. Щодо Різдвяних свят, то всі там переконані, що, якщо в цей день хто побачить на ловах дичину, то щастя сприятиме йому цілий рік, і що коли вбити її, всі задуми вдадуться. Інакше залишається тільки замкнутися в хаті і, борони Боже, нізащо не братися, бо все скінчиться зле. Те віщування певне, а тому, що люди завжди ласі на всякі гороскопи, всі спішать на лови напередодні Різдва.

Требаб списати цілі томи на те, щоб описати всі роди ловів у словянських країнах; тимто ми обмежимося тільки до ловів, які різняться аж надто від ловів у решті Европи і які влаштовують серед поляків, росіян та в козаків.

Вовків сила силенна у лісах Польщі і Росії та у степах козаків. Від листопаду аж до лютого, вони ходять разом (ватагами) по сорок, нераз і більше. Вони не тільки забігають до сіл і вдираються у стайні, але, коли земля вкрита снігом, нападають і на подорожніх. Нерідко вони пожирали вояків, як і їх коней, і потім віднаходжено тільки зброю та шматки одежі. Тимто, хоч медвідь, лось і олень мають далеко більшу вартість, мисливі ведуть війну передовсім з вовками.

У серпні, коли жнива скінчилися, лісничі, що навчилися наслідувати виття вовків, стараються викрити, де вони мають своє лігво, а саме по таких ознаках: вовк ніколи не робить спустошення в місці, де його самиця береже свої малі; він іде геть далеко, щоб збити з дороги мисливих; але також там, де перебувають вовчиця та її вовченята, можна знайти кістки звірят, які послужили їм за поживу. Інколи чути навіть бекання овець і рохкання поросят, що їх приносять старі вовки своїм малим.

(Дальше буде).

Делєгати XXI. Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу, одобрені головним екзекутивним комітетом У. Н. Союзу, на зборах 19. січня 1946 р.

Відділ	Число голосів	Ім'я і назвище делегата	Ім'я і назвище заступника делегата
1	4	Іван Чичила	Василь Курилів
2	3	Вілям Сенькович	Елізабет Сенькович
3	2	Атанас Кемпа	Василь Грега
5	2	Іван Сидор	Павло Барнич
5	2	Михайло Галан	Михайло Левицький
6—387	1	Андрій Вовк	Онуфрій Бандас
7	2	Петро Пухір	Фред Качмар
7	2	Андрій Капітула	Павло Демко
8	3	Василь Мандзій	Пилип Гарасимів
9	3	Микола Саляк	Анна Старовецька
10	2	Дмитро Сидоряк	Григорій Рубас
11	2	Теодор Волощук	Джеймс Макар
13	1	Антін Дзямба	Вілям Футулуйчук
16	1	Анна Зедайко	Кость Ільків
17—450	1	Марія Плечій	Іван Мічель
18	1	Анна Пупчик	Йосиф Глуз
20	2	Йосиф Крупка	Йосиф Кошій
20	2	Матвій Прихітко	Іван Крупка
21	2	Теодор Смик	Іван Мартинів
22	3	Павло Каня	Анна Лас
23	1	Анна Прискович	Василь Калина
24	2	Микола Щур	Іван Савчин
28	2	Микола Бабяк	Іван Галіда
29	2	Іван Малищак	Михайло Малищак
30	2	Михайло Филипс	Іван Бат
31	2	Кирило Феценко	Михайло Томко
33	3	Анна Дзюрдзевич	Олена Скоципець
35—395	1	Іван Пеленський	Григорій Містерман
36	2	Олена Скробач	Явдохія Герула
37	2	Марія Поливчак	Анна Погранична
38	3	Василь Нусь	Михайло Гулик
39	2	Олекса Шмокалюк	Петро Танасишин
39	2	Віктор Осухівський	Дмитро Оринич
39	2	Іван Пігуляк	Іван Лесюк
42	3	Андрій Ткачук	Василь Балагурак
44	3	Василь Шишка	Лука Демчук
45	2	Михайло Дубас	Григорій Грищишин
45	2	Микола Сеник	Василь Стриковський
47	1	Марія Заблоцька	Анастазія Малицька
48—205	1	Михайло Нагребецький	Іван Шіпула
49—478	2	Микола Юречків	Волод. Годованський
50	2	Микола Сикута	Онуфрій Зазуля
51—153	1	Іван Іваник	Андрій Дунда
52	2	Ілько Процишин	Ілія Вавришин
53	2	Павло Шпікула	Дмитро Пованда
54	1	Антін Маланчук	Богдан Салабай
55	1	Олекса Шандровський	Петро Чайковський
56	2	Іван Ковальчик	Петро Вітенко
57	3	Григорій Недільський	Йосиф Дзямба
58	3	Іван Горбовий	Антін Шанайда
59	3	Михайло Галькевич	Дмитро Чернявський
60—40	1	Франко Марціновський	Маделина Вітковська
61	1	Антін Скубяк	Анна Д. Анелло
62	2	Семен Староста	Марія Гелета
63	2	Михайло Барна	Іван Буряк
63	2	Митро Турко	Марцел Палка
63	2	Ольга Ріціг	Марія Бартосевич
64	3	Михайло Матвяш	Антін Зелінський
65	3	Андрій Смит	Франко Федош
66	1	Іван Лазорчик	Данило Павлик
67	2	Іван Патуляк	Михайло Майко
69	2	Михайло Ликтей	Іван Мартинець
70	3	Володимир Кушнір	Теодор Кричковський
71	1	Анна Іш	Стела Бобак
72	1	Іван Коцан	Анна Келер
73	1	Дмитро Лободяк	Катерина Бойко
75	3	Михайло Присташ	Семен Боднар
76	2	Петро Цап	Микола Хащевський
76	2	Василь Салабун	Максим Сороколіт
78	1	Михайло Шайняк	Іван Онушка
80	1	Теодор Грицак	Анна Біндас
81	2	Йосиф Примак	Андрій Блавчак
82	1	Олекса Дзира	Теодор Шилак
83	3	Михайло Кончак	Семен Чорномаз
84	2	Петро Дутко	Михайло Гудзик
85	3	Онуфрій Костюк	Онуфрій Шараварко
86	2	Павло Саламаха	Микола Дзядик
87	2	Микола Трояновський	Олекса Костецький
90	3	Іван Лупацій	Іван Чепа
91	2	Павло Панчак	Василь Рудавський
91	2	Данило Андрейчин	Петро Деркач
93—416	1	Пилип Бенковський	Анна Шурко
94	2	Волод. Крушельницький	Михайло Шаран
94	2	Іван Заблоцький	Онуфрій Курочка
94	2	Микола Машталер	Микола Горен
96	2	Дмитро Т. Білецький	Стефан Гриб
96	2	Дмитро Василик	Михайло Сулик
97	2	Василь Бродський	Микола Кузьма
98	2	Іван Чорній	Михайло Максимчук
99	3	Петро Герман	Павло Бонк
100	2	Андрій Цебак	Іван Лавровський
102	2	Микола Бусько	Микола Бобечко
102	2	Юрій Гіряк	Матвій Притуляк
102	2	Микола Олесик	Іван Попович
103	2	о. Василь Дяків	Михайло Адамчук
104	3	Михайло Зельвак	Михайло Вуйтів
105	3	Дмитро Слободзян	Григорій Шагала
106	2	Гавриїл Дацьків	Михайло Попіль
106	2	Йосиф Коцовський	Василь Любас
106	2	Марія Шалайко	Юлія Потажна
109	2	Олекса Мороз	Михайло Твардон
112	2	Катерина Габрівська	Домініка Романович
112	2	Параня Різун	Анна Заблоцька
113—19	1	Йосиф Біланич	
116	1	Павло Стадник	Михайло Скурняк
117	2	Тимко Ніньовський	Тома Залізський
118	2	Михайло Сарахман	Павло Віслоцький
120	2	Олекса Ревт	Іван Монастирський
121	2	Олекса Гадз	Стефан Яворський
123	2	Василь Бадан	Микола Стадницький
124	2	Іван Драбик	Олекса Бала
125	3	Іванка Подола	Ксеня Плетяк
126	1	Григорій Дидів	Михайло Романюк
127	2	Павло Вслодка	Василь Воробець
127	2	Ілія Була	Анна Качор
128—309	1	Теодор Федусь	Олекса Баран
130	2	Михайло Коваль	Павло Боднар
130	2	Михайло Кравчук, мол.	Михайло Кравчук, ст.
132	2	Григорій Куніцький	Дмитро Сова
133	2	Микола Брунька	Захарій Літовинський
134	1	Розалія Жук	Анна Клим
135	1	о. Онуфрій Ковальський	Антін Клим
136	3	Йосиф Сус	Василь Копко
137	3	Михайло Колодруб	Іван Дашевський, мол.
138	1	Семен Кунікевич	Лука Сидорак
139	1	Дмитро Кошіль	Петро Феркалюк
140	2	Іван Кравець	Стефан Нановський
141—302	1	Йосиф Якіма	Василь Рогач
142	2	Петро Остапчук	Петро Пілат

Відділ	Число голосів	Ім'я і назвище делегата	Ім'я і назвище заступника делегата
143	3	Олекса Левонюк	Ева Дудяк
145	2	Гнат Гураль	Пилип Назарук
146	3	Максим Головчак	Ілько А. Бойко
147	2	Іван Федорак	Іван Рудакевич
147	2	Василь Гришко	Олекса Клапко
147	2	Іван Заворський	Михайло Сожак
149	1	Онуфрій Стецьків	Іван Дубик
150	3	Олекса Яремій	Михайло Дарчук
151	3	Параня Лаба	Анна Пипюк
155	2	Михайло Чумер	Іван Макар
155	2	Теодор Пізнак	Дмитро Федчишин
155	2	Іван Будняк	
156	3	Павло Закорчемний	Яцко Ташик
157—95	1	Іван Зварич	Василь Зварич
158	2	Юліян Павчак	Михайло Баглай
158	2	Юрій Сокол	Стефан Глушко
159	1	Михайло Камінський	Стефан Петрівський
160	2	Матвій Костишин	Іван Мельничук
161	3	Йосиф Литвин	Андрій Дзюла
163	3	Іван Потучко	Петро Мельник
164	3	Іван Роль	Микола Возняк
165	1	Марія Корнова	Микола Бобак
167	2	Дмитро Медецький	Григорій Миськів
168	3	Михайло Шнир	Пилип Маник
170	3	Теодор Наконечний	Осип Логин
171	1	Стела Раен	Нелі Осмеловська
173	2	Стефан Фігун	Микола Цицик
175	3	Василь Бартош	Яків Поливка
176	3	Петро Бабяк	Стефан Дзюрдзевич
177	2	Франко Лучка	Омелян Рекрут
178	2	Микола М. Беднарчик	Петро Кухар
179	2	Михайло Паращак	Михайло Дмитришин
179	2	Михайло Кульчицький	Іван Була
180	1	Джені Е. Пулк	Юлія Зепко
181	2	Павло Казан	Стефан Шевчук
182	2	Григорій Яськів	Михайло Філь
183	2	Іван В. Іванчук	Стефан Медвідь
185	1	Микита Кіцера	Стефан Крохта
187	1	Антося Чупрун	
188—472	1	Василь Чайківський Трунко	Іван Фіцик
191	2	Олекса Заяць	Григ. Джинджиристий
192	3	Матвій Політило	Анастазія Ангел
193	1	Василь Кіщак	Порфер Молодечин
194—184	1	Петро Бартків	Стефан Гнатишин
196—14	1	Михайло Отрок	
199	1	Григорій Матуряк	Розалія Намака
200	2	Василь Воргуль	Олекса Коцопій
200	2	Володимир Цісик	Стефан Шипка
201—231	1	Роман Тенетило	Юрій Літвінець
204	2	Микола Близнак	Василь Гасій
204	2	Микола Гаврилко	Марія Близнак
204	2	Теодор Скульський	Степан Голутяк
206	2	Іван Кокольський	Розалія Вецал
206	2	Ілія Околіта	Василь Копитко
206	2	Петро Гук	Михайло Чагарин
207	2	Микола Рева	Яків Романюк
210	2	Іван Франко	Теодор Давидів
211	3	Микола Слободян	Василь Геба
212	1	Марія Каник	Катерина Бліщ
213	3	Андрій Бирич	Михайло Росоловський
217	2	Андрій Іванів	
217	2	Михайло Рудий	Петро Паснак
218	3	Михайло Стахура	Петро Лупів
219	2	о. д-р В. Колодницький	Микола Боднар
219	2	Іван Р. Донелик	Н. Корж
219	2	Андрій Мудровський	Матвій Соколовський
221	2	Филип Т. Васильовський	Григорій Матвіїв
221	2	Михайло Баран	Микола Николишин
221	2	Дмитро Максимюк	Іван Карпа
223	2	Юлія Конюх	Іван Барнас
223	2	Іван Чолій	Лука Худоба
226	1	Вінцент Ковба	Іван Сидор
227—297	1	Володимир Ціхон	Петро Цап
229	2	Михайло Дутчак	Микита Кузьмин
230	2	Іван Павловський	Теодор Перич
230	2	Анна Матулінська	Іван Брях
232	1	Іван Пандрак	Михайло Рипка
234	3	Стефан Могила	Теодор Огар
236	2	Михайло Скерпон	Гнатко Федчак
237	2	Григорій Стеців	Данило Яворський
237	2	Лука Благітка	Юлія Лебіщак
238	2	Петро Мороз	Стефан Ярош
238	2	Григорій Костецький	Данило Сілінський
239	2	Семен Рудакевич	Іван Чмелик, мол.
239	2	Д-р Павло Дубас	Іван Чмелик
241	1	Стефан Бердачевський	Данило Луканик
242	2	Вілям Найдух	Данило Гришко
243	2	Лука Білик	Михайло Семчишин
245	2	Йосиф Квасний	Матвій Скоропад
246	1	Григорій Притула	Лука Москалик
247	4	Петро Сас	Теодор Гула
248	1	Михайло Кобилянський	Антоній Зубко
251	3	Йосиф Кирик	Йосиф Цьобан
252	2	Микола Батюк	Іван Магас
254	2	Антін Котик	Андрій Мельник
259	2	Іван Побуцький	Василь Горинець
259	2	Антін Партика	Олекса Олешко
261—307	1	Марія Гульда	Йосиф Аркатин
262	1	Олена Придун	Емілія Геряк
264	2	Ірина Попівчак	Олена Стехна
265—430	1	Йосиф Коцюбка	Марія Костюк
266	2	Василь Труфин	Данило Мітулинський
267	2	Костантин Шварц	Тимко Яриш
270	3	Михайло Баран	Микола Заяць
271	2	Григорій Левуш	
272	1	Володимир Стасюк	Анна Кравчук
274	3	Петро Сильчак	Михайло Волощак
275	2	Нестор Манорик	Іван Микула
276	2	Михайло Фук	Юліян Монастирський
276	2	Теодор Судя	Теодор П. Кульчицький
277	2	Михайло Курдина	Василь Дерлиця
277	2	Павло Курко	Стефан Федірко
280	3	Онуфрій Запоточний	Роман Рубльовський
281	2	Лев Бачинський	Іван Довгань
282—154	1	Катерина Лукач	Олекса Фринцко
283	2	Михайло Курій, ст.	Іван Коковський
284	2	Олекса Петришин	Микола Гудима
286	2	Теодор Закашин	Василь Челак
287	1	Теодор Лутвінюк	Катерина Магура
288	2	Михайло Брус	Іван Малицький
288	2	Максим Паращак	Василь Могильський
289—269	1	Вілям Б. Гузар	Франко Ціпура
290	1	Михаліна Іваник	Марія Бартох
291	3	Василь Гузіль	Іван Клим
292	2	Іван В. Дячун	Стефан Чорній
292	2	Іван Форис	Ілько Андрусевич
292	2	Петро Кізел	Василь Лишак
293	2	Марія Демидчук	Теодор Вальорний
295	2	Олекса Зепко	Василь Пулк

Відділ	Число голосів	Ім'я і назвище делегата	Ім'я і назвище заступника делегата
296	2	Іван Балабан	Петро Лобур
296	2	Михайло Земледух	Дмитро Любінецький
298	2	Василь Морозович	Йосиф Сидор
300	2	Микола Шибінський	Василь Олексюк
301	2	Михайло Горний	Лука Доманчук
303	2	Анна Р. Куземчак	Марія Королевят
304	2	Іван Грицковян	Ілія Вах
305	3	Михайло Гентош	Іван Годованець
308	2	Петро Івасишин	Петро Коробій
310	2	Василь Шимко	Олекса Рибак
312	2	Стефан Завадовський	Стефан Туз
316	2	Іван Майка	Роман Гладуненко
316	2	Микола Стрілець	Михайло Юрків
317	2	Михайло Дидик	Іван Кіянка
318	2	Антін Косьців	Юлія Сидор
320	2	Григорій Іванович	Йосиф Мармаш
321	2	Іван Содаський	Михайло Куриляк
322	1	Йоанна Карач	Марцеля Калакура
323	2	Микола Кархут	Дмитро Яремко
324	3	Олекса Горохівський	
325	2	Василь Загаєвич	Іван Бішко
325	2	Стефан Заблоцький	Василь Троць
325	2	Петро Малицький	Іван Малик
326	1	Микола Колодій	Андрій Ходневич
327—433	2	Вілям Душенчук	Лука Цимбалістий
330	3	Микола Паламар	Евстахій Швайковський
331	2	Антін Романюк	Анна Матолич
332	2	Петро Венгрин	Іван Обшанський
333	2	Іван Боберський	Володимир Боберський
334	2	Микола Задерецький	Володимир Тритяк
334	2	Стефан Морозович	Дмитро Гавриляк
335	1	Антін Бубен	Микола Гуцул
336	3	Григорій Кісіль	Василь Волянський
338	2	Микола Куць	Павло Янковський
338	2	о. Григорій Пипюк	Ілько Фаль
339	2	Андрій Хромяк	Іван Сорока
341	3	Іван Стодольний	Михайло Гладиш
342	3	Григорій Гайдук	Іван Марковим
343	2	Марія Бойко	Стела Андерсон
344	1	Григорій Геба	Микола Костюк
345	2	Петро Андрущак	Вілям Мельник
347	2	Григорій Тимчій	Михайло Бережанський
348	2	Марія Періг	Йосифа Стахура
350	2	Ілько Михайлишин	Василь Карий
351	1	Іван Борак	Іван Гальковач
353	1	Микола Василюк	Марія Василюк
355	1	Петро Рак	Юрко Мізин
355	1	Андрій Возний	Яків Сокальчук
358	3	Стела Палівода	Марія Федак
361	2	Петро Кучма	Стефан Ковальчук
361	2	Микола Левкович	Евстахій Захарчук
361	2	Іван Галичин	Семен Демидчук
362	2	Йосиф Оседречук	Теодор Павловець
363	2	Гавриїл Підскальний	Олекса Іванців
364	2	Анна Сподар	Марія Білецька
364	2	Іван Кухта	Йосиф Стойко
364	2	Стефан Чорний	Филип Ольховий
365—382	1	Михайло Руднянин	Анна Загібайло
367	2	Микола Сорохтей	Теодор Песко
367	2	Антін Бабій	Василь Швець
369	2	Ігнатій Климишин	Ілько Березяк
369	2	Марія Новацька	Григорій Березяк
370	3	Констянтин Марущак	Кароль Стасюк
371	2	Юліян Баранюк	Олекса Шумський
371	2	Олекса Паньків	Іван Заблоцький
372	2	Юліян Голинський	Михайло Дубас
373	2	Параня Щупляк	Марія Греськів
374	1	Ілія Чопик	Микола Білак
375	2	Михайло Дармограй	Микола Волошаський
380	1	Іван Бурбела	Володимир Сафінський
383	3	Іван Грудзінський	Лука Сарабун
384	1	Михайло Ленінський	Назарко Починок
385	2	Онуфрій Шабатура	Йосиф Греськів
385	2	Олекса Козак	Микола Бойко
386	1	Андрій Щерба	Анастазія Кучмак
388	3	о. Омелян Мицик	Іван Михальцевич
389—376	1	Стенлі Теслюк	Михайло Пірус
390	2	Олекса Каламін	Василь Сорочак
396	1	Федьо Цулупа	Марія Корпа
397	1	Олена Штогрин	Оксана Стасюк
400	2	Микола Воловецький	Анна Шумей
401—244	1	Михайло Люлька	Тимко Праскевич
403	2	Демко Хомін	Михайло Миханцьо
405	1	Іван Легус	Юрій Фалат
406	3	Андрій Тарас	Петро Половий
408—279	1	Филип Демкович	Микола Олещук
409—208	1	Марія Гришко	Яків Стаднір
413	2	Юлія Юревич	Анна Лущан
414	2	Софія Брезіцька	Айлін Гвость
418—169	1	Стефан Югас	Григорій Колодійчук
421	1	Андрій Береза	Михайло Шипінка
422—111	1	Теодор Свистун	Іван Гуцул
423—393	1	Стефан Шумейко	Іван Дубик
426—424	1	Ваврик Солоп	Миросл. Комарницький
427	2	Гнат Поворозник	Михайло Назар
429—314	1	о. Михайло Кашуба	Марія Стець
432	2	Василь Гультай	Д-р Ілія Вахна
432	2	Д-р Іван Василенко	Володимир Баган
432	2	Володимир Гірняк	Іван Кавун
435	1	Стефан Курляк	Марія Боднар
438—174	1	Стефан Терлецький	Андрій Савран
439	2	Йосиф Вишньовський	Юрій Бідочка
441	3	Стефан Боровець	Евген Тхоревський
442—79	1	Мартин Шеська	Пелагія Сердинська
444—356	1	Іван Кузь	Анна Андерсон
445	2	Інж. Володимир Косар	Дмитро Герич
446—456	1	Володимир Несторовський	Василь Пласконіс
451—466	1	Юхим Омельченко	Юрій Кузьма
453—468	1	Яків Ковальчук	Петро Самець
455	1	Стефанія Галичин	Елсі Сисак
457	1	Михайло Романюк	Катерина Клукер
458	2	Михайло Сенюк	Володимир Підсадний
459	1	Анастазія Лобур	Ілько Квит
462—461	1	Михайло Шарик	Іван Пайташ
464	1	Микола Сенишин	Василь Воробець
465—443	1	Осип Дячишин	Ілія Бонцьо
469	2	Іван Косар	В. Бодикевич
473	3	Осип Чайківський	Михайло Єдлінський
476	2	Павло Маряк	Михайло Лібрук
477	2	Михайло Лисогір	Михайло Кіцак

У відділах 113—19, 155, 187, 196—14 і 324 признано заступників правними делегатами, бо вибрані делегати померли.

У відділі 217 не одобрено повновласти вибраного делегата, а натомісць признано його заступника правним делегатом, бо вибраний делегат не мав кваліфікацій, приписаних параграфом 10 статуту У. Н. Союзу.

Головний Екзекутивний Комітет У. Н. Союзу.

Про українських скитальців

(Докінчення зі стор. 2).

власти (особливо це було на Лівобережній Україні) видавали спеціяльні накази на те, і в наказах було зазначено, що хто з цивільного населення залишиться в прифронтовій смузі, то й буде зрівнаний з військовими і з ним будуть так поводитись, як з військовим. І німці дотримували свого слова. Наприклад, коли в місті Катеринославі (Дніпропетровську) після наказу німців дехто думав залишитися в місті і ховався по пивницях, переважно понищених вчасі бомбардування, то СС. з собаками вишукували людей в криївках, а як де найшли людей, то кидали ручні бомби. Отже з таких причин люди тікали з німцями. Коли де червоноармійці прорвали фронт і здоганяли цих людей, що тікали, то вони теж їх стріляли. Отже, як хто з таких людей дістався в Німеччину, то й вони відмовляються вертатися в Совети, хоч їх американська окупаційна влада вважає за советських підданих і напосідається, щоб вони верталися до сов. Росії. Живий жаль дивитися на цих людей. Скрізь і всім вони заваджають.

Шеста категорія біженців — це багато інтелігенції, що за 22 роки пережили всі ті страхіття в СРСР. Багато з них побувало на Сибірі, Півночі і в інших місцях увязнення. З Галичини й Волині тікали такі, що за 22 місяці надивилися на ті жахи НКВД і самі немало потерпали за своє життя. Але, куди тікати?

Кожен, вирушаючи в дорогу, був певен, що загине по дорозі, десь під плотом, а таки тікав. Кожен намагався пробратися як найдальше на Захід. Вже було видно, що Німеччині кінець і тому кожний хотів попасти туди, де скоро прибудуть англьо - американські війська, від яких надіявся найти притулок і захист.

Остання ґрупа втікачів — це старі еміґранти (з 1918-21 років), які воювали в рр. 1917-21 проти большевиків, а значна частина між ними це такі, що тікали з кривавої розправи в ЧК (ГПУ, НКВД) і взагалі не погоджувалися з новим большевицьким режимом. Вони, виїхавши за кордон, уже 24 роки перебувають на еміґрації, більшість з них мали Нансенівський пашпорт, а тепер знову тікали від большевиків на дальший „Захід" і опинилилися в таборах.

Що нас чекає, не знаємо. Зараз нами опікується УНРРА. З харчуванням справа наладжена; тяжко з одягом та взуттям. Дуже багато втікачів тікали з тим, що мали при собі. **Але це все другорядне. Саме головне, це страх перед вивезенням до Советського Союзу.** Нам уже кілька разів говорили і запевняли, що нікого не будуть відправляти до советської Росії. У ґазетах було видруковане розпорядження ґенерала Айзенгавера припинити примусову видачу втікачів советським представникам. Одначе чомусь слова розходяться з ділами. **Уже знову представники советських штабів (фактично аґенти НКВД) в справі репатріяції вештаються по таборах і починають вишукувати „своїх" людей** — людей, які давно відмовилися від громадянства в СРСР.

Перед нами відписи двох директив з американської головної кватири. Один з вересня 1945, де подані вказівки низовим орґанізаціям УНРРА, щоб українців не визнавати як націю і приписувати їх як „бездержавних, або до нації, яка належить до якоїсь держави. Отже тих, що їх землі опинились під СРСР, то до Советів, а інших до Румунії або Польщі, а Карпатських українців до Мадярщини, і т. д. Друга директива з 17. листопаду 1945 це наказ до УНРРА, щоб виділити з таборів УНРРА усіх тих, які були до 1. вересня 1939 року в СРСР. Німцям забороняється їх приймати до праці і в той спосіб приневолюється їх іти до советських таборів!

Хтож змилосердиться над цими людьми? Де є правда і гуманність? Адже вже відомо з репатріяції в 1945 році, бо є вже потверджені вісти, що тих, хто вертається в Советський Союз, жде смерть.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮАРК, Н. ДЖ.

Збори найстаршого допомогового комітету.

На річних зборах найстаршого допомгового комітету, який існує вже четвертий рік, предсідателька покликала секретарок відчитати протоколи і вияснити нашу гуманітарну працю. Це муравлина праця, але вона в практиці показується багатою. Ми допомагаємо нашим бідним скитальцям ще від липня 1945 р., коли то наш Допомовий Комітет вислав $100 канадійським воякам українського роду, які перебували в Англії. Опісля наш комітет вислав $200 на допомогову акцію "Свободи", а $600 до Швайцарії до Червоного Хреста на руки Евгена Вачинського. Він мав розділити гроші українським комітетам: у Швайцарії, в Бельґії й у Франції по $200 в місяцю листопаді. Наш комітет вислав 60 пакунків з харчами і вітамінами для дітей у Франції й Бельґії. Ці пакунки коштували $300. Коли в Нюарку був бенькет на дохід З. Українсько — Американського Комітету у Філядельфії, наш комітет знову дав $100. На закінчення 1945 р. комітет вислав коляду до наших чотирьох українських комітетів в Европі, як це зрештою було вже згадано в "Свободі". Ми вислали до п. Бачинського в Женеві $400 з дорученням, щоб він занявся бідаками в в Німеччині. До Бельґії на руки Ради вислали $300, а до Українського Комітету в Франції $200, в Італії $100.

Отже це наша праця на гуманітарнім полі. Наш комітет нікому помочи не відмовляє, а підпомогає акцію всіх комітетів, котрі займаються допомоговою акцією. Наш комітет дістав посвідку з Женеви й Бельґії і признання з великою подякою.

Уряд на 1946 рік остався той самий, за вийнятком предсідательки, яка чується перемученою. Тепер вже є хто інший. Григорій Дорошенко, голова; Христина Сурма, секр. рекорд.; Франсис Дорошенко, с. фінас.; Юстина Варницька, скарбничка.

—o—

ПАСЕЙК, Н. ДЖ.

Коляда для скитальців.

В місцевостях Пасейк, Ґарфілд, Кліфтон і Патерсон переведено коляду на поміч українським скитальцям в Европі. Зібрано $181.25.

Зложили по $10: о. Й. Шмондюк, Е. Ковальський, М. Ратушний, В. Матвіяс; по $5: М. Ганьощин, В. Грубець, І. Дубляниця, П. Ящиняк, П. Ребинський, М. Кінайлюк, В. Юрків, О. Комар, Ф. Струш, С. Грубець; по $3: І. Мечник, П. Капелюх; по $2: Л. Ванько, І. Курус, С. Молодович, О. Лещишин, Т. Ретьква, М. Спазіяно, І. Федчишин, М. Яблонський, А. Олійкевич-Шарга, П. Головачук, М. Кухар, Г. Савків, І. Шафран, М. Голубко, С. Цімко, М. Спожарський, Г. Кідонь, В. Мечник, І. Петрушка, П. Шарга, П. Телеляк, Т. Вилогорський, І. Мудрик; по $1: В. Ядловський, П. Фортуна, П. Шкапяк, Е. Сеніцьі, Л. Решетар, А. Єдинак, Т. Барна, І. Замбель, І. Барна, Ю. Дудка, Й. Молодович, Е. Криловська, Й. Клір, Д. Пеник, М. Прихак, П. Гулька, М. Турський, М. Нога, Г. Шкверюк, І. Гнатейко, Д. А. Ящишак, Т. Гайда, М. Лазорчак, А. Сливка, А. Йов, А. Ящиняк, Т. Урбан, П. Полік, М. Барна, М. Урбан, Й. Цаповський, В. Масляк, С. Вишарський, Л. Кідонь, І. Урбан, Е. Волошин, В. Шафран. Дрібними $1.25.

Ми нижче підписані, складаємо щиру подяку о. Й. Шмондюкови за гарне проголошення у церкві, що збираємо коляду на таку ціль, чим улекшили нам багато труду і причинилися до кращої збірки. Рівнож дякуємо жертводавцям за щедрі лепти і довіря до нас.

Евген Ковальський,
Вол. Юрків,
Гавриїл Кідонь.

—o—

ЕМБРИДЖ, ПА.

Памятний день для членів від. 276 У. Н. Союзу.

Дня 13. грудня 1945 загостив до нашого відділу святий О. Николай, а це було якраз на річний мітинґ. Св. О. Николай приніс дуже гарний дарунок для всіх членів, а особливо для молоді нашого відділу. Св. О. Николай, даючи дарунок, заплатив одну місячну вкладку в місяці грудні у висоті $471.45, ще й обіцяв, що кожного року буде приходити до нас і буде давати дарунок за це, що цей відділ 276 У. Н. С. має імя св. О. Николая. Наш патрон кличе до вас родичів: „Ваші сини повертали звійни, тож вписуйте їх, а теж і доньки до бр. св. О. Николая, від. 276 У. Н. Союзу, бо тут члени дістають 2 рази на рік дивіденду. У червні дає дивіденди Батько Союз, а другу дивіденду дає святий О. Николай в грудні! Отже кожний свідомий місцевий українець повинен бути членом в нашім відділі. Тут члени мають велику користь, бо на випадок слабости член дістає $8 тижнево.

Наш відділ має готівки в банку $1.946.93. Военних бондів має на $9,500, а також має свою власну хату вартости $9,000, інвентар в домі вартости $1,975, разом вартість цілого майна є $22,421.93.

Членів є 201, а дітей 35. Відділ ухвалив ще прибудувати свою хату, бо теперішна вже замала. Наш відділ виплатив своїм членам хорої допомоги за рік 1945 $675, на українські добродійні цілі жертвував $150. і на добродійні цілі чисто американські як Червоний Хрест, шпиталі $216.

Найкращою запорукою є наша організація, тобто Батько Союз, а в Ембридж найкращою запорукою є бр. св. О. Николая, від. 276 У. Н. Союзу.

Михайло Фук, секр.

ДУЖЕ ВАЖНЕ!

ДЛЯ УРЯДНИКІВ І ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗУ З ШІКАҐО, ҐЕРІ, ІСТ ШІКАҐО, ГЕМОНД, КЕЛУМЕТ СИТІ, ГАРВЕЙ, ПЮРІЯ І ДЖОЛІЄТ!

Приходіть всі, Союзовці й не Союзовці, на

ОРҐАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ У. Н. С.

Для урядників і членів відділів 22, 106, 111, 125, 190, 221, 252, 301, 379, 425 і 437 збори відбудуться

В НЕДІЛЮ, 10. ЛЮТОГО (FEBRUARY 10, 1946)
В СОЮЗОВІМ ДОМІ, 843 Н. ВЕСТЕРН ЕВЕ., CHICAGO
в годині 3. пополудні.

—o—

Для урядників і членів з відділів 68, 80, 100, 107, 335, 346, 354 і 452 відбудуться збори

В НЕДІЛЮ, 17. ЛЮТОГО (FEBRUARY 17, 1946)
В САЛІ СВ. АРХ. МИХАЇЛА
при Коломбія евеню і 170-тій вул., HAMMOND, IND.
в годині 3. пополудні

—o—

Для урядників і членів відділів 33, 139, 176, 214, 216, 220, 222, 243, 259 і 415 збори будуть

В НЕДІЛЮ, 24. ЛЮТОГО (FEBRUARY 24, 1946)
В ЦЕРКОВНІЙ САЛІ, 4952 S. PAULINA SC., CHICAGO.
в годині 4. пополудні.

На всіх зборах буде приявний організатор **Д. Білецький.** 25,8

Роман І. Смук, гол. контрольор — **Тарас Шпікула** гол. радний — **Степан Куропась** гол. контрольор

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

—o—

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 155, подає до відома всім членам, що місячні збори відбудуться в пятницю, 8. лютого, точно в год. 7. ввечір. Просимо членів прийти на згадані збори, бо буде важна справа до полагодження. — За уряд: М. Чумер, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Збори Сестр. Рожд. Прес. Богородиці, від. 216, будуть відбуватися в другу неділю по першім, в годині 2. пополудні, в гали парохіяльній, 12205 Парнел ул. Просимо членкинь приходити більше на збори на час і платити свої вкладки секретарці, а не касієрці, як було передше. Уряд на 1946 рік є: Параскевія Мацях, предс.; Анна Сосновська, заст.; Розалія Білик, кас.; Анна Олещук, рек. секр.; Ксеня Туниця і Марія Мах, контрольорки; Татіяна Парійчук, до пропора. — Олена Шпорлюк, фін. секр.; 12236 S. Peoria St.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ПОШУКУЮТЬ

Йосиф Тимчишин пошукує своїх стриєчних братів **Казимира, Людвика і Францішка Тимчишин** з села Коцюбинці, повіт Копичинці. Мають жити десь коло Виніпеґу в Канаді. Хто про них знає, або вони самі, хай напише до: 22,-
Mrs. FRANKA DOBROWOLSKA
232 King Street, Herkimer, N. Y.

ПЕТРО ГАРАСИМОВ пошукує своїх родичів: **МИКОЛУ І КАТЕРИНУ ГАРАСИМОВ,** які лишили його малою дитиною ще в 1905, а 1906 році. Походять з села Білобожниця, повіт Чортків, Галичина. Шукає також тіточних братів, синів **Кирила й Марії КУТРИК,** та вуєчного брата **Стефана БОДНАРА,** сина **Павла й Анастазії,** з того самого села. Хто про них знає, або вони самі, хай зголосяться листовно до: 22,-
PETER HARASYMOW
U. S. Marine Hospital, Seattle, Wash.

ПОШУКУВАННЯ

ЯРОСЛАВ БУЩАК син Дмитра і Юлії з Борецьких із Старого Самбора, пошукує вуйка Льва Борецького. Хто знав би про нього, або він сам, хай зголоситься по лист до
STEPHEN BODNARCHUK
1368 — 3 Ave., New York 21, N. Y.
Tel. RH. 4-0190.

СТЕФКА БОБОВСЬКА, дочка Марії Барц, пошукує **СТАНІВЛАВА БАРЦ** з села Поломя, повіт Ряшів Галичина; має жити в Елизабет, Н. Дж. то про нього знає, або він сам хай напише до:
STEPHEN BURY
513 Grove St, Bridgeport, Pa.

Ярослав Ковацьь з жінкою пошукують **Франку Соколовську,** а також її тітку **Параньку Васильків** та **Івана Зарудного;** всі мають жити в Нюарку, Н. Дж. Інтересовані хай пишуть: **Ковацьь Ярослав,** 253 D. P. Assembly Centre, 800 Control Unit, Baor (via Gt. Britain).

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На цілі Конґресового Комітету жертвували: Український Центральний Комітет з Джерзі Сити, Н. Дж., з коляди $100; Василь Костів з Джерзі Сити, Н. Дж., $5; Бр. св. Архистратига Михаїла, від. 211 У. Н. Союзу зі Стейплетон, Стейтен Айленд, $25; Бр. св. Петра й Павла, від. 102 У. Н. Союзу з Клівленд, О., $20.

ТАРЗАН, ч. 1324. Свідок замовк.

Мала малпа впала мертва.

Тарзан підскочив. Звідки міг походити вистріл?

„Осьтут" закликав капітан Крег, який був звернений лицем до вікна.

В одній хвилині малпо-чоловік наче пантера кинувся вслід за втікаючою постаттю.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 2. лютого 1946 року помер **СТЕФАН БІЛЕНЬКИЙ,** довголітній член від. 371 У. Н. Союзу в Нюарку, Н. Дж.

Похорон відбудеться в середу, 6. лютого, в годині 2. пополудні, з похоронного заведення 225 West Jersey St., Elizabeth, N. J.

Покійний полишив у смутку дочку Елізабет, двох синів Еміля і Бруно, та сестру Дору. — В. Й. П.!

Ю. Баранюк, секр.